

Funcions de les oracions subordinades substantives

Si les oracions subordinades substantives equivalen a un sintagma nominal, fan les mateixes funcions dins de l'oració principal. Això vol dir que poden fer de subjecte, complement directe, complement de règim verbal, atribut, complement del nom, complement de l'adjectiu, complement indirecte, predicatiu, complement circumstancial de companyia o complement agent.

A. Oracions substantives que fan de subjecte

Se'n poden trobar casos amb oracions completives, d'infinitiu, de relatiu i interrogatives: *M'agrada que ho diguis clar. Estiuejar a la Bretanya havia estat un dels seus somnis. Qui no estudiï no se'n sortirà. Allò que volies s'ha acabat. Qui vingui a sopar no em preocupa gens.*

B. Oracions substantives que fan de complement directe

Hi ha casos d'oracions completives, d'infinitiu, de relatiu, interrogatives i exclamatives: *Sabia que no se'n sortirien. Li va proposar (d') anar al cinema. Va donar-li (tot) el que tenia. La sort ajuda sempre qui troba treballant. Li va demanar què voldria. No saps com li arriben a agradar.*

C. Oracions substantives que fan de complement de règim verbal

És el cas d'algunes oracions completives, d'infinitiu, de relatiu o interrogatives: *No s'adonava que tot era beneficiós per als altres. No va pensar a recollir la roba estesa. S'oblidaven d'allò que li volien dir. No et refiïs de qui et vol prendre el pèl.*

D. Oracions substantives que fan d'atribut

Hi ha oracions completives, d'infinitiu, de relatiu, interrogatives i exclamatives que poden fer aquesta funció: *La teva principal virtut és que sempre hi ets. La clau de l'èxit ha estat coincidir amb tu. El millor remei és el que et van donar ahir. El campió serà qui arribi primer a l'alzinera gran. La teva principal*

preocupació és què et posaràs avui. El més sorprenent del cas és com de ràpid l'ha oblidat.

E. Oracions substantives que fan de complement del nom

És el cas d'oracions completives, d'infinitiu, interrogatives i exclamatives: *Tinc el convenciment que no hi hem treballat prou. Sempre insistia en la idea de fer una bona elecció. L'interès per com ho podria fer millor era la seva principal motivació. No et faries càrrec de quant se l'arriba a estimar.*

F. Oracions substantives que fan de complement de l'adjectiu

Pot ser el cas d'algunes oracions completives, d'infinitiu, de relatiu i interrogatives: *Estan convençuts que encara ho poden fer millor. Estan convençuts de fer-ho millor. Estaven convençuts del que feien. No és conscient de quants diners hi va perdre.*

G. Oracions substantives que fan de complement indirecte

En el cas d'algunes oracions de relatiu: *Ho havia dut a qui m'havien dit. Dona-ho al que creguis que ho mereix.*

H. Oracions substantives que fan de predicatiu

Es donen en algunes oracions de relatiu: *No em prenguis per qui no soc. No t'equivoquis ni ho prenguis pel que no és.*

I. Oracions substantives que fan de complement circumstancial

És el cas d'oracions de relatiu com: *Aniré al cinema amb qui de debò s'interessi per la pel·lícula (complement circumstancial de companyia). Ho has d'acabar de resoldre amb allò que tinguís (complement circumstancial d'instrument).*

J. Oracions substantives que fan de complement agent

També es poden construir oracions passives en què el complement agent és una oració subordinada substantiva, normalment de relatiu: *El prodigi serà fet per allò que digui el mag. La decisió només serà votada per qui assisteixi a la reunió.*